Europeiska unionens officiella tidning

SV
L-serien

2026/697

20.3.2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/697

av den 11 mars 2026

om samarbete mellan tillsynsmyndigheter som har tillsynsansvar för direktiv (EU) 2019/633 om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Inom jordbruks- och livsmedelskedjan kommer avsevärda obalanser i förhandlingsstyrkan mellan leverantörer och köpare av jordbruks- och livsmedelsprodukter sannolikt att leda till otillbörliga handelsmetoder. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/633 ([3]) infördes en minimiskyddsnivå inom unionen mot otillbörliga handelsmetoder för att minska förekomsten av sådana metoder, vilka har en negativ inverkan på jordbruksbefolkningens levnadsstandard.

(2) I kommissionens lägesrapport av den 23 april 2024 med titeln *Genomförande av förbudet mot otillbörliga handelsmetoder för att stärka jordbrukarnas och aktörernas ställning i jordbruks- och livsmedelskedjan* betonades att obalanser inom jordbruks- och livsmedelskedjan kvarstår, vilket ökar behovet av nya åtgärder för att ytterligare stärka skyddet för leverantörer och säkerställa en tillräckligt stark förhandlingsposition för alla aktörer.

(3) Enligt direktiv (EU) 2019/633 ska medlemsstaterna utse tillsynsmyndigheter för att säkerställa att de förbud som fastställs i det direktivet verkställs på ett effektivt sätt. Enligt det direktivet ska kommissionen och dessa tillsynsmyndigheter även ha ett nära samarbete för att säkerställa att de har ett gemensamt synsätt när det gäller tillämpningen av bestämmelserna i det direktivet. Tillsynsmyndigheterna ska särskilt sträva efter att förebygga eller stoppa otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension som förekommer på deras respektive territorier. De ska göra detta genom att samarbeta, inbegripet genom att utbyta information och bistå varandra vid utredningar som har en gränsöverskridande dimension. Även om tillämpningsområdet och möjligheterna till samarbete enligt direktiv (EU) 2019/633 fortfarande är fullt tillgängliga för medlemsstaternas tillsynsmyndigheter är det lämpligt att ta itu med vissa svårigheter i samband med samarbetsmekanismen och att öka dess effektivitet.

(4) På grund av territorialitetsprincipen skulle tillsynsmyndigheterna kunna ha svårigheter att samla in information, upptäcka överträdelser samt ålägga och verkställa sanktionsavgifter och andra lika effektiva sanktioner om en köpare är etablerad i en annan medlemsstat. Detta är fallet exempelvis när aktörer i jordbruks- och livsmedelskedjan eller deras allianser har en gränsöverskridande inköpsstrategi. Sådana svårigheter påverkar det tillsynssystem som inrättats genom direktiv (EU) 2019/633 och som är beroende av samarbete mellan tillsynsmyndigheter, och skulle kunna leda till ett ojämnt verkställande av förbudet mot otillbörliga handelsmetoder och undergräva det direktivets syfte att skydda leverantörer av jordbruks- och livsmedelsprodukter. Det är därför lämpligt att fastställa vissa enhetliga regler som stärker samarbetet mellan tillsynsmyndigheter i gränsöverskridande fall. En förstärkning av detta samarbete skulle leda till ett effektivare skydd mot otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension och bidra till att stärka jordbrukarnas ställning i leveranskedjan, och därigenom säkerställa en skälig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen.

([1]) EUT C, C/2025/2970, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2970/oj.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 februari 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 mars 2026 (ännu inte offentliggjort i EUT).
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/633 av den 17 april 2019 om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan (EUT L 111, 25.4.2019, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(5) Eftersom direktiv (EU) 2019/633 tillåter medlemsstaterna att behålla eller införa strängare nationella regler mot otillbörliga handelsmetoder bör det klargöras att denna förordning inte omfattar dessa regler. Medlemsstaterna bör dock kunna besluta att deras tillsynsmyndigheter ska utnyttja de möjligheter som inrättats inom ramen för den mekanism för frivilligt samarbete som inrättas genom denna förordning med avseende på sådana regler. Denna möjlighet skulle kunna vara särskilt viktig i fall där strängare nationella regler i vissa medlemsstater kategoriseras som överordnade tvingande bestämmelser som syftar till att garantera en stabil och hållbar försörjning av livsmedelsprodukter till konsumenterna. I sådana fall bör tillsynsmyndigheterna ha rätt att vägra att tillmötesgå en sådan begäran om frivilligt samarbete.

(6) För att göra det möjligt för dem att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning på ett effektivt sätt bör tillsynsmyndigheterna ges tillgång till nödvändiga resurser och nödvändig expertis.

(7) Tillsynsmyndigheterna bör ha befogenhet att förse varandra med och, i enlighet med deras nationella rätt, använda som bevis alla faktiska eller rättsliga omständigheter, inklusive konfidentiella uppgifter. Uppgifter som tillhandahålls bör endast få användas som bevis i syfte att tillämpa denna förordning för att verkställa de regler som fastställs i direktiv (EU) 2019/633 och beträffande den sakfråga för vilken de inhämtades av den anmodade tillsynsmyndigheten. Konfidentialiteten för de uppgifter som lämnas bör garanteras med vederbörlig hänsyn till en berörd fysisk eller juridisk persons berättigade intressen. Klagandes begäranden om skydd av uppgifter på grundval av artikel 5.3 i direktiv (EU) 2019/633 bör beaktas och skydd bör också säkerställas vid gränsöverskridande tillsyn.

(8) För att bidra till att stoppa otillbörliga handelsmetoder som har en gränsöverskridande dimension bör tillsynsmyndigheterna på sitt eget territorium ha befogenhet att vidta utredningsåtgärder på andra tillsynsmyndigheters vägnar. Sådana utredningsåtgärder bör vidtas av den anmodade tillsynsmyndigheten i enlighet med de befogenheter som den tilldelats enligt artikel 6.1 första stycket a, b och c i direktiv (EU) 2019/633 och i enlighet med dess nationella rätt.

(9) Samarbete mellan tillsynsmyndigheterna i fråga om verkställighet av slutliga beslut om åläggande av sanktionsavgifter eller andra lika effektiva sanktioner och interimistiska åtgärder som antagits i enlighet med artikel 6.1 första stycket e i direktiv (EU) 2019/633 är mycket viktigt för att uppnå ett effektivt skydd mot otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension. För detta ändamål är det nödvändigt att den anmodade tillsynsmyndigheten ges befogenhet att verkställa ett slutligt beslut som antagits av den ansökande tillsynsmyndigheten för det fall att indrivningen av sanktionsavgifterna eller den ansökande tillsynsmyndighetens genomförande av den lika effektiva sanktionen eller interimistiska åtgärden misslyckas. I fall där indrivningen av sanktionsavgifter eller genomförandet av lika effektiva sanktioner eller interimistiska åtgärder i den anmodade tillsynsmyndighetens medlemsstat utförs av en annan behörig nationell myndighet bör den anmodade tillsynsmyndigheten ha befogenhet att inleda indrivningen av sanktionsavgiften eller genomförandet av den lika effektiva sanktionen eller interimistiska åtgärden vid denna andra behöriga nationella myndighet.

(10) Tillsynsmyndigheterna bör på sitt eget territorium och i enlighet med sin nationella rätt ha befogenhet att verkställa eller inleda förfaranden för att verkställa slutliga beslut om åläggande av sanktionsavgifter eller andra lika effektiva sanktioner eller interimistiska åtgärder på andra tillsynsmyndigheters vägnar, förutsatt att dessa andra tillsynsmyndigheter har förvissat sig om att sanktionsavgifterna eller de andra lika effektiva sanktionerna eller interimistiska åtgärderna inte är verkställbara i dessa andra tillsynsmyndigheters medlemsstater.

(11) För att gör denna förordning effektivare och mer ändamålsenlig, säkerställa ett smidigt samarbete mellan tillsynsmyndigheter och undvika alltför höga kostnader för de anmodade tillsynsmyndigheterna bör det fastställas regler för hur kostnaderna för åtgärder som vidtas enligt denna förordning ska täckas.

(12) Tillsynsmyndigheterna bör informera varandra om otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension som har förekommit eller förekommer på deras territorium.

(13) Tillsynsmyndigheter bör samarbeta med varandra genom att utfärda begäranden om ömsesidigt bistånd. I sådana begäranden bör det anges vilken information eller åtgärd som anses nödvändig i varje fall för att genomföra utredningar av otillbörliga handelsmetoder. För att den anmodade tillsynsmyndigheten ska kunna tillmötesgå begäran bör den innehålla all nödvändig information om den påstådda otillbörliga handelsmetoden.

(14) Tillsynsmyndigheter bör inte ha rätt att vägra att tillmötesgå en begäran om information eller att vägra att delta i tillsynsåtgärder såvida det inte är sannolikt att andra tillsynsinsatser, administrativa beslut eller rättsliga förfaranden på nationell nivå som faller utanför mekanismen för ömsesidigt bistånd enligt denna förordning skulle leda till att den berörda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension upphör. Avslag bör också vara möjligt i fall där begäranden faller utanför denna förordnings tillämpningsområde eller strider mot den anmodade tillsynsmyndighetens nationella rätt. Tillsynsmyndigheter bör ange skälen till sådana avslag.

(15) En avsaknad av överenskomna språkregler skulle kunna utgöra hinder för ett smidigt samarbete mellan tillsynsmyndigheter. Därför bör tillsynsmyndigheterna komma överens om vilket språk som ska användas i alla underrättelser, begäranden och meddelanden dem mellan. Om de inte kan enas om vilket språk som ska användas bör de standardregler för språkanvändning som fastställs i denna förordning tillämpas.

(16) Vid misstanke om en utbredd otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension som involverar köpare och leverantörer från minst tre medlemsstater bör de tillsynsmyndigheter som berörs av den metoden kunna utfärda varningar genom ett särskilt system, delta i samordnade åtgärder och utse en samordnare för att samordna samarbetet mellan de relevanta tillsynsmyndigheter på vilkas territorier metoden påstås förekomma. För att fastställa vilka tillsynsmyndigheter som berörs av en utbredd otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension bör alla relevanta aspekter beaktas, särskilt den plats där köparen är etablerad och platsen för leverantörer som möjligen påverkas. Upptäckten av utbredda otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension bör stödjas genom informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter vid skälig misstanke om sådana metoder. Samordnaren bör utöva sina befogenheter inom ramen för ett nära samarbete med övriga berörda tillsynsmyndigheter. Alla tillsynsmyndigheter som berörs av en utbredd otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension bör aktivt delta i utredningen i ett tidigt skede, utfärda varningar till kommissionen och övriga berörda tillsynsmyndigheter och dela med sig av den information om sådana metoder som finns tillgänglig för dem.

(17) Det bör fastställas förfaranden för samordning av utrednings- och tillsynsåtgärder i samband med utbredda otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension. Samordnade åtgärder mot sådana metoder bör säkerställa att tillsynsmyndigheterna kan välja de lämpligaste och effektivaste verktygen för att stoppa dessa metoder.

(18) Det är nödvändigt att förteckna de fall där en tillsynsmyndighet som berörs av en otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension bör kunna besluta att vägra att delta i en samordnad insats. I synnerhet bör en sådan tillsynsmyndighets brist på tillgängliga resurser inte motivera en vägran att delta i en samordnad insats.

(19) Språkarrangemang bör fastställas i denna förordning för att säkerställa att de tillsynsmyndigheter som berörs av den samordnade insatsen har alla de verktyg som krävs för kommunikation, samarbete och samordning.

(20) Eftersom direktiv (EU) 2019/633 även skyddar leverantörer i unionen mot otillbörliga handelsmetoder från köpare som är etablerade utanför unionen, och skyddar leverantörer som är etablerade utanför unionen när de säljer jordbruks- och livsmedelsprodukter till unionen, bör denna förordning också innehålla regler för tillsynsmyndigheters samarbete med varandra i fråga om otillbörliga handelsmetoder som involverar köpare och leverantörer som är etablerade utanför unionen och som är förbjudna enligt direktiv (EU) 2019/633.

(21) Direktiv (EU) 2019/633 skyddar även leverantörer i unionen mot otillbörliga handelsmetoder från köpare som är etablerade utanför unionen. Det är därför lämpligt att fastställa regler som gör det möjligt för tillsynsmyndigheter att genomföra utredningar mer effektivt i sådana fall. I detta syfte bör en tillsynsmyndighet kunna begära att en köpare utser en kontaktpunkt inom unionen som primär kontaktpunkt för tillsynsmyndigheten och för att underlätta utredningen. Tillsynsmyndigheterna bör också informera varandra och kommissionen i fall där en köpare inte efterlever en sådan begäran.

(22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de åtgärder som fastställs i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att utarbeta standardformulär för begäranden om ömsesidigt bistånd. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([4]).

(23) För att säkerställa ett effektivt genomförande av de regler som är avsedda att stärka ställningen för aktörer i jordbruks- och livsmedelskedjan som utsätts för otillbörliga handelsmetoder bör rapporten om tillämpningen av reglerna i denna förordning ligga till grund för översynen av direktiv (EU) 2019/633. Det är viktigt att kommissionen har en översikt över tillämpningen av denna förordning i medlemsstaterna. Dessutom bör kommissionen kunna bedöma denna förordnings ändamålsenlighet. I detta syfte bör medlemsstaternas tillsynsmyndigheter i sina årliga rapporter till kommissionen inkludera verksamhet som omfattas av denna förordning.

(24) För att underlätta en effektiv tillsyn bör kommissionen tillhandahålla och förvalta en plattform som möjliggör ett snabbt utbyte av information eller begäranden mellan tillsynsmyndigheterna och, när så är lämpligt, med kommissionen.

(25) I syfte att ta hänsyn till framtida tekniska behov bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av det verktyg som ska användas för att hantera anmälningar och meddelanden mellan tillsynsmyndigheterna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([5]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(26) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och som återfinns i medlemsstaternas konstitutionella traditioner. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer.

(27) Brottsutredningar och rättsliga förfaranden i medlemsstaterna bör inte påverkas av tillämpningen av denna förordning. Följaktligen bör rådets beslut 2008/976/RIF ([6]), rådets rambeslut 2005/214/RIF ([7]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU ([8]) ha företräde framför denna förordning i den mån den berörda otillbörliga handelsmetoden omfattas av dessa rättsakter.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([5]) Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([6]) Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

([7]) Rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (EUT L 76, 22.3.2005, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

(28) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka samarbetet mellan de tillsynsmyndigheter som är ansvariga för verkställandet av förbudet mot otillbörliga handelsmetoder enligt direktiv (EU) 2019/633 i gränsöverskridande fall, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom de inte kan säkerställa samarbete och samordning på egen hand, utan snarare, på grund av det territoriella tillämpningsområdet och de personer som omfattas, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(29) För att ge tillsynsmyndigheterna erforderlig tid för att genomföra reglerna i denna förordning bör tillämpningen av den skjutas upp till 18 månader efter dess ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I syfte att bekämpa metoder som kraftigt avviker från god affärssed, strider mot god tro och heder och som ensidigt påtvingas en handelspartner av den andra parten, fastställs i denna förordning vissa regler om samarbete och samordning av åtgärder mellan tillsynsmyndigheter som av sina medlemsstater utsetts till ansvariga för verkställandet av det förbud mot otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan som fastställs i direktiv (EU) 2019/633, för att säkerställa det direktivets ändamålsenlighet.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på verkställandet av det förbud mot otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan som fastställs i artikel 3.1 och 3.2 i direktiv (EU) 2019/633 vilka har en gränsöverskridande dimension, och vilka förekommer vid försäljning av jordbruks- och livsmedelsprodukter mellan köpare och leverantörer som avses i artikel 1.2 i det direktivet

Kapitel IV i denna förordning är också tillämpligt med avseende på korta varselperioder vars varaktighet fastställts till mindre än 30 dagar för särskilda sektorer på grundval av artikel 3.1 b i direktiv (EU) 2019/633 eller nationella regler som bibehålls eller antas på grundval av artikel 9.1 i det direktivet om medlemsstaten så beslutar i enlighet med artiklarna 15 och 16 i denna förordning.

Kapitel VI i denna förordning är tillämpligt med avseende på otillbörliga handelsmetoder som involverar leverantörer eller köpare som är etablerade utanför unionen.

2. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av unionsregler och nationella regler om internationell privaträtt, särskilt regler om domstols behörighet och tillämplig rätt.

3. Denna förordning påverkar inte tillämpningen i medlemsstaterna av åtgärder i samband med civilrättsligt och straffrättsligt samarbete, särskilt verksamheten för det europeiska rättsliga nätverk som inrättats genom rådets beslut 2008/976/RIF, och inte heller tillämpningen av rambeslut 2005/214/RIF och direktiv 2014/41/EU.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller de definitioner som anges i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/633. Dessutom gäller följande definitioner:

1) *tillsynsmyndighet*: en nationell myndighet eller nationella myndigheter som utsetts av en medlemsstat enligt artikel 4.1 i direktiv (EU) 2019/633.

2) *ansökande tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet som framställer en begäran om ömsesidigt bistånd.

3) *anmodad tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet som tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd.

4) *otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension*: en otillbörlig handelsmetod som involverar en leverantör och en köpare, där leverantören och köparen är etablerade i två olika medlemsstater.

5) *utbredd otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension*: en otillbörlig handelsmetod som involverar leverantörer och köpare som är etablerade i minst tre medlemsstater.

6) *slutligt beslut*: ett beslut som inte kan eller inte längre kan överklagas genom ordinära rättsmedel.

Artikel 4

Allmän princip

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta med varandra för att förebygga eller stoppa otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension som förekommer på deras territorier.

KAPITEL II

RESURSER, SAKKUNSKAP OCH KONFIDENTIALITET

Artikel 5

Resurser och sakkunskap

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter har de resurser som krävs för att tillämpa denna förordning och för att främja medvetenheten om dess bestämmelser bland köpare och leverantörer.

Artikel 6

Konfidentiell behandling av uppgifter

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att förse varandra med uppgifter och som bevisning använda alla faktiska eller rättsliga omständigheter, inklusive konfidentiella uppgifter.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får endast användas som bevisning i syfte att tillämpa denna förordning och beträffande den sakfråga för vilken de inhämtades av den anmodade tillsynsmyndigheten.

3. De uppgifter som avses i punkt 1 får endast användas av tillsynsmyndigheterna med vederbörlig hänsyn till en fysisk eller juridisk persons berättigade intressen, inbegripet skyddet av företagshemligheter och immaterialrätt.

4. Om en klagande begär skydd av uppgifter enligt artikel 5.3 i direktiv (EU) 2019/633 ska den tillsynsmyndighet som tar emot klagomålet be om den klagandes förhandsgodkännande innan de skyddade uppgifterna tillhandahålls en annan tillsynsmyndighet.

KAPITEL III

MEKANISM FÖR ÖMSESIDIGT BISTÅND

Artikel 7

Begäranden om uppgifter

1. En anmodad tillsynsmyndighet ska, på begäran av en ansökande tillsynsmyndighet, utan dröjsmål och senast 90 dagar från dagen för begäran, till den ansökande tillsynsmyndigheten lämna de uppgifter som begärs för att fastställa om en otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension förekommer eller har förekommit i den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat. Den ansökande tillsynsmyndigheten och den anmodade tillsynsmyndigheten får komma överens om att förlänga denna 90-dagarsperiod med ytterligare 30 dagar.

2. Om den anmodade tillsynsmyndigheten inte förfogar över alla de uppgifter som begärts enligt punkt 1, får dess svar på begäran innehålla endast partiella uppgifter eller ange att de begärda uppgifterna saknas. I båda fallen ska den anmodade tillsynsmyndigheten ange skälet till att den skickar ett sådant svar. Den anmodade tillsynsmyndigheten får besluta att samla in de uppgifter som saknas, och ska i så fall informera den ansökande tillsynsmyndigheten om sitt beslut och dela de insamlade uppgifterna med den myndigheten.

3. De uppgifter som ska tillhandahållas till följd av en begäran enligt punkt 1 får endast samlas in av den anmodade tillsynsmyndigheten och användas av den ansökande tillsynsmyndigheten i enlighet med deras respektive nationella rätt.

Artikel 8

Begäranden om utredningsåtgärder

1. På begäran av en ansökande tillsynsmyndighet och på dennas vägnar ska den anmodade tillsynsmyndigheten vidta utredningsåtgärder i enlighet med de befogenheter som anges i artikel 6.1 första stycket a, b och c i direktiv (EU) 2019/633 och i enlighet med sin nationella rätt, i syfte att fastställa om en otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension har förekommit eller förekommer.

2. Om en anmodad tillsynsmyndighet utövar de befogenheter som anges i artikel 6.1 första stycket a, b och c i direktiv (EU) 2019/633 på begäran av en ansökande tillsynsmyndighet och på dennas vägnar ska tjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats eller utsetts av den ansökande tillsynsmyndigheten ha rätt att åtfölja och bistå den anmodade tillsynsmyndigheten i utövandet av dess befogenheter, under överinseende av dess tjänstemän och under förutsättning att den ansökande tillsynsmyndigheten i förväg har underrättat den anmodade tillsynsmyndigheten om sin önskan att delta.

3. Den anmodade tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta den ansökande tillsynsmyndigheten om de steg och åtgärder som den har vidtagit eller avser att vidta, enligt punkt 1.

Artikel 9

Begäranden om verkställande av beslut om åläggande av sanktionsavgifter eller andra lika effektiva sanktioner och interimistiska åtgärder

1. På begäran av en ansökande tillsynsmyndighet ska den anmodade tillsynsmyndigheten, i enlighet med sin nationella rätt, verkställa eller utan dröjsmål inleda förfaranden för verkställighet av slutliga beslut om åläggande av sanktionsavgifter eller andra lika effektiva sanktioner och interimistiska åtgärder som antagits av den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat i enlighet med artikel 6.1 första stycket e i direktiv (EU) 2019/633.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas om den ansökande tillsynsmyndigheten har förvissat sig om att den köpare mot vilken sanktionsavgiften och andra lika effektiva sanktioner och interimistiska åtgärder är verkställbara inte har tillräckliga tillgångar på den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstats territorium.

3. Den ansökande tillsynsmyndigheten får endast begära verkställande av ett slutligt beslut.

4. Frågor som gäller preskriptionstider för verkställandet av sanktionsavgifter eller andra lika effektiva sanktioner och interimistiska åtgärder ska regleras av den nationella rätten i den anmodade tillsynsmyndighetens medlemsstat.

Artikel 10

Kostnader

1. Tillsynsmyndigheter får inte ålägga leverantörer avgifter för att täcka kostnaderna i samband med den gränsöverskridande dimensionen av en otillbörlig handelsmetod.

2. Tillsynsmyndigheter ska avstå från alla krav dem emellan på ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, med undantag för kostnader som uppkommer i egenskap av anmodad tillsynsmyndighet i samband med åtgärder som vidtas enligt artikel 7, 8, 9, 15 eller 16, enligt vad som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

3. I samband med åtgärder som vidtas enligt artikel 7, 8, 15 eller 16 får den anmodade tillsynsmyndigheten begära att den ansökande tillsynsmyndigheten helt eller delvis står för rimliga ytterligare kostnader, inbegripet översättningskostnader, personalkostnader och administrationskostnader. I sådana fall ska den ansökande tillsynsmyndigheten stå för dessa kostnader enligt begäran.

4. Vad gäller åtgärder som vidtas enligt artikel 9 får den anmodade tillsynsmyndigheten använda de sanktionsavgifter som inhämtats på den ansökande tillsynsmyndighetens vägnar för att fullständigt täcka uppkomna kostnader, inbegripet översättnings-, personal- och administrationskostnader. Om beloppet för sanktionsavgifterna inte täcker de rimliga ytterligare kostnader som uppkommit, eller om den anmodade tillsynsmyndigheten inte lyckas driva in sanktionsavgifterna trots att den har gjort alla rimliga ansträngningar för att göra detta, får den anmodade tillsynsmyndigheten begära att den ansökande tillsynsmyndigheten helt eller delvis ska stå för de uppkomna kostnaderna. I sådant fall ska den ansökande tillsynsmyndigheten stå för dessa kostnader enligt begäran.

5. Den anmodade tillsynsmyndigheten ska driva in de utestående beloppen enligt denna artikel i sin medlemsstats valuta, i enlighet med sin nationella rätt.

6. Den anmodade tillsynsmyndigheten ska vid behov räkna om sanktionsavgifterna till sin medlemsstats valuta enligt den växelkurs som gällde den dag då sanktionsavgifterna utdömdes, i enlighet med sin nationella rätt.

Artikel 11

Underrättelsemekanism

Tillsynsmyndigheterna ska underrätta kommissionen och alla andra tillsynsmyndigheter om varje beslut om fastställande av förekomst av en otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension i dess medlemsstat inom 30 dagar från dess antagande.

Artikel 12

Förfarande för begäranden om ömsesidigt bistånd

1. Vid en begäran om ömsesidigt bistånd ska den ansökande tillsynsmyndigheten

a) som rättslig grund för denna begäran ange denna förordning, den nationella rätt som införlivar direktiv (EU) 2019/633, och motsvarande bestämmelser i artiklarna 1.2, 3.1 och 3.2 i direktiv (EU) 2019/633, ange syftet med begäran, inbegripet en beskrivning av den påstådda otillbörliga handelsmetodens gränsöverskridande dimension, och specificera de uppgifter som begärs enligt artikel 7.1 eller de verkställighetsåtgärder som begärs enligt artikel 8 eller 9 i denna förordning, och

b) lämna alla ytterligare relevanta uppgifter som är nödvändiga för att den anmodade tillsynsmyndigheten ska kunna tillmötesgå begäran, inbegripet uppgifter som endast kan erhållas i den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat.

2. Begäranden om ömsesidigt bistånd och alla meddelanden med anknytning till dessa ska göras skriftligen. Standardformulär för begäranden om ömsesidigt bistånd ska användas om de har fastställts av kommissionen.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa standardformulär för de begäranden om ömsesidigt bistånd som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 32.

Artikel 13

Vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd

1. En anmodad tillsynsmyndighet får endast vägra att tillmötesgå en begäran om uppgifter enligt artikel 7.1 om minst en av följande omständigheter föreligger:

a) Båda tillsynsmyndigheterna är, efter samråd med den ansökande tillsynsmyndigheten, överens om att uppgifterna inte behövs eller att en ny begäran kan göras i ett senare skede.

b) Brottsutredningar eller rättsliga förfaranden har redan inletts mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod rörande samma leverantör och samma tidsperiod för den otillbörliga handelsmetod som omfattas av dessa brottsutredningar eller rättsliga förfaranden, vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat.

2. En anmodad tillsynsmyndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 8 endast om det efter samråd med den ansökande tillsynsmyndigheten framgår att minst en av följande omständigheter föreligger:

a) Brottsutredningar eller rättsliga förfaranden har redan inletts eller en dom har meddelats mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod rörande samma leverantör och samma tidsperiod för den otillbörliga handelsmetod som omfattas av dessa brottsutredningar eller rättsliga förfaranden, eller en förlikning inför domstol har uppnåtts med samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod, vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade tillsynsmyndighetens medlemsstat.

b) Utövandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna, inbegripet administrativa förfaranden, har redan inletts eller ett administrativt beslut har redan antagits mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod rörande samma leverantör och samma tidsperiod för den otillbörliga handelsmetod som omfattas av utredningarna eller det administrativa beslutet i den anmodade tillsynsmyndighetens medlemsstat, i syfte att säkerställa att denna otillbörliga handelsmetod snabbt och effektivt upphör.

c) En brottsutredning eller rättsliga förfaranden har redan inletts mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod rörande samma leverantör och samma tidsperiod för den otillbörliga handelsmetod som omfattas av brottsutredningen eller de rättsliga förfarandena, vid de rättsliga myndigheterna i den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat.

d) Den anmodade tillsynsmyndigheten kan påvisa att de begärda tillsynsåtgärderna inte föreskrivs i artikel 6.1 första stycket a, b och c i direktiv (EU) 2019/633, eller kan visa att begäran avser korta varselperioder vars varaktighet fastställts till mindre än 30 dagar för särskilda sektorer på grundval av artikel 3.1 b i det direktivet eller nationella regler som bibehålls eller antas på grundval av artikel 9.1 i det direktivet.

e) Den anmodade tillsynsmyndigheten kan inte

i) säkerställa lämpligt skydd i enlighet med artikel 5.3 i direktiv (EU) 2019/633 för de skyddade uppgifter som tillhandahålls enligt artikel 6.4 i denna förordning, eller

ii) tillmötesgå begäran utan tillgång till vissa uppgifter som klaganden inte har samtyckt till att tillhandahålla enligt artikel 6.4.

f) Den ansökande tillsynsmyndigheten har inte lämnat nödvändiga uppgifter enligt artikel 12.

3. En anmodad tillsynsmyndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 9 endast om det efter samråd med den ansökande tillsynsmyndigheten framgår att minst en av följande omständigheter föreligger:

a) Brottsutredningar eller rättsliga förfaranden har redan inletts eller en dom har meddelats mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod, eller en förlikning inför domstol har uppnåtts med samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod, vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade tillsynsmyndighetens medlemsstat.

b) Utövandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna, inbegripet administrativa förfaranden, har redan inletts, eller ett administrativt beslut har redan antagits, mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod i den anmodade tillsynsmyndighetens medlemsstat, i syfte att säkerställa att denna otillbörliga handelsmetod snabbt och effektivt upphör.

c) En brottsutredning eller rättsliga förfaranden har redan inletts mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod vid de rättsliga myndigheterna i den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat.

d) Den anmodade tillsynsmyndigheten kan påvisa att det slutliga beslutet avser korta varselperioder vars varaktighet fastställts till mindre än 30 dagar för särskilda sektorer på grundval av artikel 3.1 b i direktiv (EU) 2019/633 eller nationella regler som bibehålls eller antas på grundval av artikel 9.1 i det direktivet, eller att det inte kunde ha fattats eller inte kan verkställas i enlighet med dess nationella rätt.

e) Den ansökande tillsynsmyndigheten har inte lämnat nödvändiga uppgifter enligt artikel 12.

4. Den anmodade tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta den ansökande tillsynsmyndigheten om en vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd och ange skälen till vägran.

Artikel 14

Språkarrangemang

1. De berörda tillsynsmyndigheterna ska komma överens om vilka språk de ska använda för begäranden, underrättelser och alla andra meddelanden i enlighet med detta kapitel vilka har samband med mekanismen för ömsesidigt bistånd.

2. Om en överenskommelse inte kan nås mellan de berörda tillsynsmyndigheterna om vilka språk de ska använda ska begäranden om ömsesidigt bistånd översändas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat, på begäran åtföljd av en inofficiell översättning till engelska. Svar ska översändas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade tillsynsmyndighetens medlemsstat, på begäran åtföljd av en inofficiell översättning till engelska.

KAPITEL IV

FRIVILLIGT SAMARBETE

Artikel 15

Begäranden om uppgifter vad gäller nationella regler

1. Medlemsstaterna får besluta att tillsynsmyndigheterna kan utnyttja de möjligheter som föreskrivs i artikel 7 i denna förordning med avseende på korta varselperioder vars varaktighet fastställts till mindre än 30 dagar för särskilda sektorer på grundval av artikel 3.1 b i direktiv (EU) 2019/633 eller nationella regler som bibehålls eller antas på grundval av artikel 9.1 i det direktivet.

2. Om en medlemsstat så beslutar och en ansökande tillsynsmyndighet använder sig av ett eller båda av de alternativ som avses i punkt 1 får den anmodade tillsynsmyndigheten välja att lämna ut endast partiella uppgifter eller vägra att lämna ut uppgifter. Den anmodade tillsynsmyndigheten ska ange skälen för detta partiella svar eller denna vägran. I sådana fall ska artikel 13 inte tillämpas.

Artikel 16

Begäranden om utredningsåtgärder vad gäller nationella regler

1. Om en medlemsstat har fastställt korta varselperioder som är mindre än 30 dagar för särskilda sektorer på grundval av artikel 3.1 b i direktiv (EU) 2019/633 och en annan medlemsstat har gjort detsamma, vilket har lett till korta varselperioder av samma varaktighet för samma särskilda sektorer, får dessa medlemsstaters tillsynsmyndigheter komma överens om att utnyttja de möjligheter som föreskrivs i artikel 8.1 i denna förordning.

Om en medlemsstat har bibehållit eller antagit strängare nationella regler på grundval av artikel 9.1 i direktiv (EU) 2019/633, och en annan medlemsstat har gjort detsamma, vilket har lett till lika stränga nationella regler för samma storlek på aktörer eller samma typer av otillbörliga handelsmetoder, får dessa medlemsstaters tillsynsmyndigheter komma överens om att utnyttja de möjligheter som föreskrivs i artikel 8.1 i denna förordning.

2. Om en ansökande tillsynsmyndighet utnyttjar ett eller båda av de alternativ som avses i punkt 1 får den anmodade tillsynsmyndigheten vägra att vidta utredningsåtgärder, utan att ange skälen för denna vägran. I sådana fall ska artikel 13 inte tillämpas.

Artikel 17

Förfarande för begäran

Om en ansökande tillsynsmyndighet utnyttjar de möjligheter som föreskrivs i artikel 15 eller 16 ska den skicka en begäran till den anmodade tillsynsmyndigheten i vilken man

a) anger denna förordning som rättslig grund,

b) anger den nationella rätt i vilken förbudet mot den otillbörliga handelsmetoden i fråga som går utanför tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2019/633 fastställs och anger om denna nationella rätt bygger på artikel 3.1 b eller 9.1 i direktiv (EU) 2019/633,

c) beskriver syftet med begäran,

d) beskriver den otillbörliga handelsmetoden i fråga och specificerar på vilket sätt den går utanför tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2019/633,

e) specificerar vilka uppgifter eller vilken utredningsåtgärd som begärs.

KAPITEL V

UTREDNINGS- OCH TILLSYNSMEKANISMER AVSEENDE UTBREDDA OTILLBÖRLIGA HANDELSMETODER MED EN GRÄNSÖVERSKRIDANDE DIMENSION

Artikel 18

Inledande av en samordnad insats och utseende av samordnare

1. Vid skälig misstanke om en utbredd otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension ska de tillsynsmyndigheter som berörs av den misstänkta metoden inleda en samordnad insats baserad på en överenskommelse dem emellan. Kommissionen ska utan dröjsmål underrättas om inledandet av den samordnade insatsen.

2. De tillsynsmyndigheter som berörs av den misstänkta utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension ska utse en tillsynsmyndighet till samordnare. I syfte att nå en överenskommelse om utseendet av samordnare får kommissionen vid behov underlätta diskussionerna mellan de berörda tillsynsmyndigheterna. Om dessa tillsynsmyndigheter inte kan enas om vilken tillsynsmyndighet som ska utses ska den tillsynsmyndighet som utfärdat varningen enligt artikel 24 vara samordnare.

3. De tillsynsmyndigheter som berörs av den misstänkta utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension ska genomföra utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem. De ska underrätta de övriga berörda tillsynsmyndigheterna om resultaten av dessa utredningar, enligt artikel 24.

4. En tillsynsmyndighet ska ansluta sig till den samordnade insatsen om det under den samordnade insatsen blir uppenbart att den tillsynsmyndigheten berörs av den misstänkta utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension.

5. För att fastställa att en tillsynsmyndighet berörs av en misstänkt utbredd otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension ska alla aspekter beaktas, särskilt

a) i vilka medlemsstater köparna är etablerade,

b) i vilka medlemsstater leverantörer som möjligen påverkas av den otillbörliga handelsmetoden är etablerade.

Artikel 19

Grunder för att vägra att medverka i en samordnad insats

1. En tillsynsmyndighet får endast vägra att medverka i en samordnad insats om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

a) En brottsutredning, rättsliga förfaranden eller administrativa förfaranden har redan inletts, en dom har meddelats eller en förlikning inför domstol har uppnåtts med avseende på samma köpare och samma otillbörliga handelsmetod rörande samma leverantör och samma tidsperiod för den otillbörliga handelsmetod som omfattas av brottsutredningen, de rättsliga förfarandena eller de administrativa förfarandena i den tillsynsmyndighetens medlemsstat.

b) Tillsynsmyndigheten har redan inlett en utredning innan utfärdandet av den varning som avses i artikel 24, eller ett administrativt beslut har antagits mot samma köpare med avseende på samma otillbörliga handelsmetod rörande samma leverantör och samma tidsperiod för den otillbörliga handelsmetod som omfattas av utredningen eller det administrativa beslutet i den tillsynsmyndighetens medlemsstat, i syfte att säkerställa att den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension upphör.

c) Den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension har inte förekommit i tillsynsmyndighetens medlemsstat, och inga tillsynsåtgärder enligt artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633 behöver därför vidtas av den tillsynsmyndigheten.

2. Om en tillsynsmyndighet vägrar att medverka i den samordnade insatsen ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen och de övriga tillsynsmyndigheter som berörs av den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension om sitt beslut, ange skälen till detta samt tillhandahålla nödvändiga styrkande handlingar.

Artikel 20

Utredningar inom ramen för samordnade insatser

1. De tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen ska säkerställa att de genomför utredningar och inspektioner på ett snabbt, effektivt och samordnat sätt. Tillsynsmyndigheterna ska sträva efter att samtidigt med varandra genomföra utredningar och inspektioner och, i den mån nationell rätt så tillåter, tillämpa interimistiska åtgärder.

2. De tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen ska redovisa resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension i ett gemensamt uttalande, med en sammanfattning av de nationella åtgärder som vidtagits och, i förekommande fall, tillsynsmyndigheternas olika synpunkter.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av de regler om konfidentialitet och företagshemligheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 ([9]) ska de tillsynsmyndigheter som berörs av den samordnade insatsen offentliggöra det gemensamma uttalande som avses i punkt 2 i denna artikel eller delar av det på sina webbplatser och informera kommissionen om offentliggörandet.

Artikel 21

Tillsynsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen ska inom sin jurisdiktion vidta alla nödvändiga tillsynsåtgärder enligt artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633 mot den köpare som är ansvarig eller de köpare som är ansvariga för den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension i syfte att säkerställa att denna otillbörliga handelsmetod upphör.

2. Tillsynsåtgärder enligt punkt 1 ska vidtas av tillsynsmyndigheterna i enlighet med nationella regler i deras medlemsstater och på ett samordnat sätt för att den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension ska upphöra. De tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen ska sträva efter att vidta tillsynsåtgärder samtidigt i de medlemsstater som berörs av den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension.

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

Artikel 22

Avslutande av samordnade insatser

1. En samordnad insats ska avslutas om de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen kommer fram till att den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension har upphört i alla berörda medlemsstater eller att ingen sådan otillbörlig handelsmetod har förekommit.

2. Den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 18.2 ska i tillämpliga fall utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen och kommissionen om avslutandet av den samordnade insatsen.

Artikel 23

Samordnarens roll

1. Den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 18.2 ska särskilt

a) säkerställa att de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen underrättas i god tid och i vederbörlig ordning om framstegen med utredningen eller tillsynsinsatsen och underrättas om de steg som förväntas följa och vilka åtgärder som kommer att antas,

b) samordna och övervaka utredningsåtgärder som vidtas av de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen i enlighet med denna förordning,

c) samordna utarbetande och utbyte av alla nödvändiga handlingar mellan de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen,

d) underrätta köparen eller köparna om inledandet av en samordnad insats och upprätthålla kontakten med köparen eller köparna och andra parter som berörs av utredningen eller tillsynsåtgärderna, beroende på vad som är tillämpligt, om inget annat har överenskommits mellan de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen och samordnaren,

e) i tillämpliga fall samordna den bedömning, det samråd och den övervakning som utförs av de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen samt andra steg som krävs för att genomföra åtaganden som föreslagits av den berörda köparen,

f) i tillämpliga fall samordna tillsynsåtgärder som antagits av de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen,

g) samordna begäranden om ömsesidigt bistånd som framställts av de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen enligt kapitel III.

Samordnaren ska vid utförandet av de uppgifter som anges i punkt 1 b, c, e, f och g biträdas av de andra tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen.

2. Samordnaren ska inte hållas ansvarig för de handlingar eller underlåtenheter som de tillsynsmyndigheter som medverkar i den samordnade insatsen utför respektive begår i samband med att de utövar de befogenheter som anges i artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633 och i denna förordning.

Artikel 24

Varningssystem

1. En tillsynsmyndighet ska utan dröjsmål varna kommissionen och alla övriga tillsynsmyndigheter om att en utbredd otillbörlig handelsmetod med en gränsöverskridande dimension eventuellt förekommer, oavsett om den förekommer endast i unionen eller i både unionen och ett eller flera tredjeländer. Kommissionen får komplettera varningen med uppgifter som sannolikt kan underlätta för tillsynsmyndigheterna att snabbt vidta lämpliga åtgärder.

2. När tillsynsmyndigheten utfärdar den varning som avses i punkt 1 ska den tillhandahålla uppgifter om den misstänkta utbredda otillbörliga handelsmetod med en gränsöverskridande dimension som omfattas av denna förordning, inklusive följande:

a) En ingående beskrivning av den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension.

b) Uppgift om de medlemsstater som berörs eller eventuellt berörs av den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension.

c) Uppgift om den eller de köpare som misstänks vara ansvariga för den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension.

d) Uppgift om den berörda otillbörliga handelsmetoden enligt direktiv (EU) 2019/633 och enligt nationell rätt.

e) En beskrivning av eventuella rättsliga förfaranden, tillsynsåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits med avseende på den utbredda otillbörliga handelsmetoden med en gränsöverskridande dimension, tillsammans med tillhörande datum och varaktighet samt status.

f) Uppgift om vilka tillsynsmyndigheter som inleder de förfaranden och vidtar de åtgärder som avses i led e.

3. När tillsynsmyndigheten utfärdar en varning får den begära att tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater – med utgångspunkt i uppgifter som finns tillgängliga eller åtkomliga för de relevanta tillsynsmyndigheterna – kontrollerar huruvida samma utbredda otillbörliga handelsmetod med en gränsöverskridande dimension förekommer på dessa andra medlemsstaters territorium eller huruvida förfaranden pågår eller eventuella tillsynsåtgärder redan har vidtagits mot denna otillbörliga handelsmetod i dessa medlemsstater. Tillsynsmyndigheterna i dessa andra medlemsstater ska utan dröjsmål besvara begäran.

Artikel 25

Språkarrangemang

1. De berörda tillsynsmyndigheterna ska komma överens om vilka språk de ska använda för underrättelser och alla andra meddelanden i enlighet med detta kapitel vilka har samband med de samordnade insatserna.

2. Om en överenskommelse inte kan nås mellan de berörda tillsynsmyndigheterna om vilka språk de ska använda ska underrättelser och andra meddelanden översändas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den medlemsstat som lämnar underrättelsen eller de andra meddelandena, på begäran åtföljd av en inofficiell översättning till engelska.

KAPITEL VI

SAMARBETE OM LEVERANTÖRER ELLER KÖPARE SOM ÄR ETABLERADE UTANFÖR UNIONEN

Artikel 26

Samarbete om leverantörer eller köpare som är etablerade utanför unionen

I fråga om otillbörliga handelsmetoder som fastställs i artikel 3.1 och 3.2 i direktiv (EU) 2019/633, som förekommer vid försäljning av jordbruks- och livsmedelsprodukter mellan köpare och leverantörer som avses i artikel 1.2 i direktiv (EU) 2019/633 och där leverantörerna eller köparna är etablerade utanför unionen, får en tillsynsmyndighet

a) begära uppgifter från en tillsynsmyndighet i en annan medlemsstat för att fastställa om en otillbörlig handelsmetod har förekommit eller förekommer i den ansökande tillsynsmyndighetens medlemsstat; för en sådan begäran ska artiklarna 6, 7.1, 7.2, 7.3, 10, 11, 12, 13.1 och 14 gälla i tillämpliga delar,

b) utfärda en varning till kommissionen och andra berörda tillsynsmyndigheter om den misstänker att det förekommer en otillbörlig handelsmetod gentemot en leverantör som är etablerad utanför unionen eller att en köpare som är etablerad utanför unionen tillämpar en otillbörlig handelsmetod och att denna otillbörliga handelsmetod kan beröra köpare eller leverantörer som är etablerade i minst tre medlemsstater; för sådana varningar ska artiklarna 6, 24.2, 24.3 och 25 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 27

Kontaktperson med ansvar för unionen

1. Om en tillsynsmyndighet vidtar utredningsåtgärder mot en köpare som är etablerad utanför unionen i samband med en otillbörlig handelsmetod som fastställs i artikel 3.1 och 3.2 i direktiv (EU) 2019/633, och om den bedömer att köparen inte samarbetar med den, får den kräva att köparen utser en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionens territorium till sin kontaktperson med ansvar för unionen.

2. Den kontaktperson med ansvar för unionen som avses i punkt 1 ska

a) fungera som primär kontaktpunkt för den berörda tillsynsmyndigheten,

b) underlätta utredningar, inbegripet genom att till den berörda tillsynsmyndigheten tillhandahålla de handlingar, registreringar av transaktioner, uppgifter och vittnesutsagor som begärts ut.

3. Om en köpare som är etablerad utanför unionen inte tillmötesgår den begäran som avses i punkt 1 ska den tillsynsmyndighet som utfärdade begäran utan dröjsmål varna kommissionen och alla andra tillsynsmyndigheter om att köparen har underlåtit att utse en kontaktperson med ansvar för unionen. Kommissionen får komplettera varningen med uppgifter som sannolikt kan underlätta för tillsynsmyndigheter att snabbt vidta lämpliga åtgärder.

KAPITEL VII

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 28

Kommissionens rapporteringsskyldighet

1. Senast den 11 september 2031 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet och rådet samt för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Kommissionen ska beakta denna rapport vid utvärderingen av direktiv (EU) 2019/633. Den utvärderingen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag avseende denna förordning.

2. Kommissionen ska basera den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel på de årliga rapporter som avses i artikel 10.2 i direktiv (EU) 2019/633. Kommissionen får vid behov begära ytterligare uppgifter från medlemsstaterna.

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska beskriva utvecklingen av de samarbetsmekanismer som inrättas genom denna förordning och av tillsynsverksamheten, särskilt identifieringen av de vanligaste typerna av gränsöverskridande otillbörliga handelsmetoder, de sektorer som påverkas mest och de typer av köpare, inbegripet de som är etablerade utanför unionen, som oftast är inblandade.

Artikel 29

Rapportering från medlemsstaterna

Den årliga rapport som avses i artikel 10.1 i direktiv (EU) 2019/633 ska innehålla närmare uppgifter om den verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning. Dessa uppgifter ska bland annat omfatta antalet begäranden som tagits emot av anmodade tillsynsmyndigheter i enlighet med artiklarna 7, 8, 9 och 12 i denna förordning, samt antalet samordnade insatser mot utbredda otillbörliga handelsmetoder med en gränsöverskridande dimension, i enlighet med artikel 18 i denna förordning, som inleddes eller avslutades under det föregående året. För varje begäran eller insats som har avslutats ska rapporten innehålla en kort sammanfattning av ärendet och de steg och åtgärder som vidtagits.

Artikel 30

Informationssystem för den inre marknaden

1. Informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 ([10]), ska användas vid tillämpningen av artiklarna 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15–22, 24, 26 och 27 i den här förordningen.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att ändra punkt 1 i den här artikeln vad gäller det verktyg som ska användas för hanteringen av underrättelser och meddelanden mellan tillsynsmyndigheterna, i syfte att ta hänsyn till framtida tekniska behov.

Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 30.2 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 9 mars 2026. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 30.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 30.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 32

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket, som inrättats genom artikel 229 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([11]). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (*IMI-förordningen*) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 33

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 10 september 2027.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2026.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	M. RAOUNA
Ordförande	*Ordförande*